

”Glimmingehus” akvarell av Brit Mari Billström

© BUS 09

Genom Konstnärens Öga

Då sitter vi där igen i bilen och rullar ut på Essingeleden. Det är stopp. Vi åker i snigelfart. Och jag säger till mig själv ”Hit skall jag inte flytta”. Bilen är full av tavlor och utställningsmaterial. ”Varför tar ni inte tåget eller flyget?” Jo, det vore väl önskvärt men grejerna då. Vi försökte en gång med flyg till Boden.

Jag skulle leverera en porträttmålning till I19. Tavlan var för stor som handbagage så flyg var inte till att tänka på. Det fick bli tåg. Framme i Stockholm på 4immar med X2000. Kanon. En halvtimme senare sitter vi på nattåget till Boden, en mjölkskjuts av guds nåde. Det får bli bil.

Ner genom landet. All denna skog som nästan växer en över öronen. Vätterkusten ner mot Jönköping är fantastiskt vacker men sen är det skog igen. Bosse brukar väcka mig

om vi kör på natten. ”Britt” vi är snart hemma. Då har vi passerat trädgränsen och smyger sakta genom ett böljande landskap. Vad skönt, snart hemma. Brösarps välkomnande backar får mig varm inombords. Och uppfarten till Tingshuset är som att träffa på en gammal vän.

Här är hemma, här kan jag gå upp mitt i natten utan att behöva tända en lampa. Här vet jag var varje pryl står, kan känna mig fram i mörkret och veta var dörrar och karmar finns.

Visst har vi mycket saker men det mesta står där det ska jag behöver inte va rädd för att snubbla. Och av någon underlig anledning brukar Tingshusspökerna också sova när jag är uppe mitt i natten för att dricka ett glas vatten eller ett toalettbesök, och då är vägen in till ateljén i farozonen. Hit lockas jag liksom mina tankar till nya experiment med färger och

penslar. Jag har god ordning på mina tuber och dukar och blir glatt överraskad när jag finner en undanstoppad låda med obrutna akvarellfärger i tub. Då går mina tankar till Lars Lerin akvarellmästaren. Han med sitt norrland och jag med mitt Österlen. Grått och svart det behövs inte så många fler färger för att måla en ”Lerin” tavla. Det är tekniken som gäller, vatten i färgen för att nå valörerna som spänner från vitt till svart. Nu är jag hemma och leken med färgerna kan börja. Här har jag allt jag behöver i livet, kärlek, kattorna och mat. Ibland är det svårt att inse att hemma är bäst när man inte kan se skogen för en massa träd.

Brit Mari Billström
Hammenhög

